

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120407062
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120407062.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanej K.. Z. Z., R.. XX.XX.XXXX, D. C. W., K.. J. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Lucia Bakošová, advokátka so sídlom v Rožňave, Šafárikova 20, IČO: 50 399 993, o zaplataenie 3.667,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 11Csp/4/2021-208 zo dňa 14.mája 2021

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplataenia sumy 3.667,61 eur s príslušenstvom, keďže na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 24.03.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej, pričom žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 23.5.2012 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP, pričom Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 2.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 1.12.2019. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3.667,61 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.924,31 eur, z riadneho úroku vo výške 637,24 eur, z úroku z omeškania vo výške 82,06 eur a z poplatkov vo výške 24,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a

predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonala žiadne úhrady, a preto dlžná suma predstavovala sumu vo výške 3.667,61 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje aj úrok z omeškania podľa ustanovenia §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.3.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“), § 502 ods. 1 ObZ, § 504 ObZ, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 53 ods. 1 až 6 OZ, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, h/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ, ako aj § 11 ods. 1 písm. a/ a dospel k záveru, že spotrebiteľská zmluva bola uzavretá platne a obsahuje všetky podstatné náležitosti s tým, že boli splnené všetky podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tohto úveru a jeho postúpenia. Žalovaná doposiaľ na úver uhradila sumu 5.642,26 eur. Podľa zmluvy celkové náklady úveru predstavujú sumu 8.396,62 eur. Prepočtom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve s počtom splátok však je zrejmé, že žalovaná mala na úver uhradiť sumu vo výške 8.702,40 eur, a teda celkové náklady žalovanej predstavujú sumu vo výške 4.202,40 eur. Aj po odpočítaní poistenia, ktoré nebolo podmienkou poskytnutia úveru celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 8.408,40 eur. Z uvedeného je tak nepochybné, že v úverovej zmluve nie je uvedená správne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávnej celkovej výšky nákladov, v tomto prípade v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v zmluve uvádzaná výška je v skutočnosti vyššia, má preto za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na žalovanou doposiaľ uhradenou sumou a z doposiaľ vykonaných dôkazov mal súd za to, že žaloba je nedôvodná, a preto ju zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 251 CSP, keďže nevzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, keďže mal za to, že žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu, v zmysle ktorého v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.5.2012 (ďalej len „Zmluva“) nie je uvedená správna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedené súd vyhodnotil ako v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Súd konštatoval, že uvedenie nesprávnej výšky celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S uvedeným tvrdením súdu - s ohľadom na súdený prípad sa žalobca absolútne nestotožňuje, nakoľko má za to, že celková čiastka spojená s úverom (v Zmluve uvedená vo výške 8.396,62 eur) je nepochybne správna a na spotrebiteľský úver preto nemožno nazerať ako na bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to s odkazom na citované ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, Sadzovníkom a podmienkami určenými zverejnením, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 4.500,00 eur, ktorá bola žalovanému poskytnutá. Žalobca uvádzal, že súd podľa jeho názoru v odôvodnení dôsledne nerozlišuje medzi zákonom definovaným pojmom „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ a zákonom definovaným pojmom „celkové náklady spotrebiteľa“ v zmysle ust. § 2 písm. g/ a h/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd si tieto pojmy dokonca (bod č. 35 napadnutého rozhodnutia) zamieňa. Súd konštatuje, že celkové náklady úveru predstavujú sumu vo výške 8.396,62 eur a v ďalšej časti svojho odôvodnenia uvádza celkové náklady vo výške 4.202,40 eur a v neposlednej časti celkové náklady spotrebiteľa v sume 8.408,40 eur. V dôsledku toho sa žalobcovi javí rozhodnutie súdu ako nepreskúmateľné - v dôsledku čoho súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo Zmluvy jednoznačne vyplýva, že celková čiastka spojená s úverom je vo výške 8.396,62 eur (v súlade s výpočtom nižšie) v zmysle ust. § 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Celkové náklady spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle ust. § 2 písm. h/ zákona

o spotrebiteľských úveroch predstavujú sumu vo výške 3.896,62 eur (8.396,62 eur - 4.500,00 eur). Pri výpočte celkovej čiastky spojenej so spotrebiteľským úverom s ohľadom na vyššie uvedené postupca postupoval nasledovne: 119 (počet splátok) \times $70,07$ eur (mesačná splátka bez poistného) = $8.338,33$ eur, $8.396,62$ eur celková čiastka spojená s úverom) - $8.338,33$ eur = $58,29$ eur (výška poslednej splátky), $70,07$ eur - $58,29$ eur = $11,78$ eur (rozdiel medzi pravidelnými 119 mesačnými splátkami a poslednou $120.$ splátkou). Žalobca v súlade s vyššie uvedeným považuje výpočet v časti celkovej čiastky spojenej s úverom za správny a zákonný - t. j. vykonaný na základe príslušných zákonných ustanovení, na základe čoho nemožno podľa názoru žalobcu úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z neprávneho právneho posúdenia veci. Na podporu svojich tvrdení poukazyval na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. $3Co/232/2019$ z $13.2.2020$, vychádzajúce zo zanedbateľného rozdielu vo výške RPMN, ako aj z toho, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú bola povinná žalovaná zaplatiť bolo potrebné vychádzať zo znenia bodu $5.5.3.$ Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, pričom v danom prípade sa jednalo o sumu $19,83$ eur. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobe žalobcu vyhovel, prípadne zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu sa nestotožnila s uvádzanými odvolacími dôvodmi a navrhovala, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne.

7. Žalobca k tomuto vyjadreniu uviedol, že zotrváva na odvolacích dôvodoch ako aj svojom odvolacom návrhu, k čomu žalovaná uviedla, že nevidí žiaden relevantný dôvod na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v danej veci, keďže ho považuje za vecne správne. Uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od $1.7.2016$, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou, a to proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

11. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným

postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

14. Odvolací súd konštatuje v spore naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov a poukazuje na to, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu nevyvodil správne skutkové závery, ktoré tak predčasne právne posúdil, aj keď správne vychádzal zo skutočnosti, že dňa 23.5.2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľná, a.s., v právnom postavení veriteľa, a žalovanou, v právnom postavení dlžníka, uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej titulom zmluvy o postúpení, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020, uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľná, a.s., ako postupníkom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4.500,00 eur. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 120 pravidelných mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc 20.7.2012, vo výške 72,52 eur mesačne, pri úrokovej sadzbe 11,90 % ročne, RPMN 14,67 % a priemernej RPMN 14,11 % s tým, že celková výška nákladov žalovanej činila sumu 8.396,62 Eur. Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 20.6.2022. Svoj záväzok si žalovaná neplnila riadne a včas, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný, túto skutočnosť právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej listom zo dňa 2.12.2019. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a ich spôsob započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu vykonala dňa 16.5.2017. Žalobca odvodzuje svoj nárok v časti o zaplatenie 3.667,61 eur zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.5.2012, teda zo Zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže žalobca podľa výpisu z obchodného registra má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť.

15. Následne ale vo vyjadrení tak ako to uvádza aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v bode 8., ale žalovaná uplatnila námietku premlčania, nakoľko mala za to, že právny nárok žalobcu je už dávno premlčaný, keďže k podaniu žaloby došlo dňa 23.10.2020 a v zmysle judikatúry platí, že premlčacia lehota začína plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplateniu nedošlo.

16. Súd prvej inštancie sa ale v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s námietkou premlčania vôbec nevysporiadal, čo má vplyv aj na meritórne preskúmanie veci so zreteľom na uplatnené odvolacie námietky, čím je naplnený ďalší odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP v znení nepreskúmateľného napadnutého rozsudku, ktorý je v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, nakoľko súd prvej inštancie môže vec meritórne preskúmať až potom, čo „ex off“ dospeje k záveru o vecnej legitímácii strán sporu a o tom, že uplatnený nárok nie je premlčaný, keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania.

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Odvolací súd následne, už čo sa týka meritórneho preskúmania veci odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Co/232/2019 zo dňa 13.2.2020 a vo vzťahu k obsahovým náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere poukazuje na rozhodovaciu prax Súdneho dvora Európskej únie, konkrétne na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016 (Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová), v rámci ktorého sa Súdny dvor EÚ zaoberal otázkou obligatórnych náležitostí zmlúv o úvere z hľadiska súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a tiež s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverov. Podľa citovanej Smernice má zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne okrem iného uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami na účely splatenia, ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy. Zároveň, zmluva by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú. V súlade s výkladom Smernice 2008/48/ES a vyššie cit. rozhodnutím Súdneho dvora EÚ teda nie je nevyhnutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádzala resp. spresňovala, aká časť každej splátky bude započítaná na istinu a aká časť na úroky, ani aby spresňovala, z čoho pozostáva celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Nejde o okolnosti, ktorých neuviedenie v zmluve o úvere by mohlo spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

19. Vo svetle vyššie citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, vychádzajúc z vyššie uvedeného obsahu posudzovanej zmluvy o úvere je možné konštatovať, že v zmluve o úvere je určito a zrozumiteľne určená celková výška poskytnutého úveru, výška a typ úrokovej sadzby, počet splátok, výška splátky, jej frekvencia, lehota splatnosti jednotlivých splátok, lehota splatnosti prvej splátky a poslednej splátky, celková suma, ktorú je žalovaná povinná v súvislosti s úverom zaplatiť, ako aj ročná percentuálna miera nákladov, vrátane predpokladov, použitých na jej výpočet. Podľa názoru odvolacieho súdu takto stanovené zmluvné podmienky bez ťažkostí a s istotou umožňovali žalovanej ako spotrebiteľovi poznať všetky podmienky pre budúce plnenie zmluvy a identifikovať rozsah svojho záväzku, vrátane poplatku za poistenie a iných poplatkov a pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch, ktorý je správne vo výške 8.408,40 eur a nie 8.396,62 eur podľa zmluvy, je v sume 11,78 eur rozdiel nie až tak zanedbateľný, keďže v rozhodnutí KS KE, na ktoré v podanom odvolaní odvolateľ poukazoval, išlo o údaj o celkovej čiastke, ktorú mala žalovaná zaplatiť v prípade uvedeného rozdielu v Zmluve vo výške 736,28 eur a sumou vypočítanou súdom prvej inštancie 736,92 eur, kedy v tomto v prípade bol rozdiel 0,68 eur už vecne správne považovaný za zanedbateľný. Tu ale treba apelovať na to, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú bola povinná žalovaná zaplatiť bolo potrebné vychádzať zo znenia bodu 5.5.3. Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, čo treba zohľadniť aj v danom spore.

20. Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam preto odvolací súd zrušil rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP s odkazom na ust. § 391 ods. 1 CSP a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že ukladá súdu prvej inštancie ako prvé sa vysporiadať so vznesenou námietkou premlčania v kontexte vykonania dokazovania a jeho vyhodnotenia a učinenia právneho posúdenia veci s odkazom už na toho času ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tomto smere a až

následne vec meritórne preskúmať, dávajúc do pozornosti aj odvolacie námietky žalobcu, ktoré sa nie v celom rozsahu dôvodne odvolávali na citovaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Co/232/2019 s tým, že je vždy povinnosťou súdu rozhodnutie odôvodniť v celom rozsahu podľa § 220 ods. 2 CSP a vždy v každom spore vychádzať z konkrétnych skutočností daného konania.

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).